

Fridfull advent

mission

KÄRLEK-TRO-HOPP-FRÅN MÄNNISKA TILL MÄNNISKA

MISSION 2015 NUMMER 4

**De vackraste julsångerna
ljuder för fred i världen**

Tf koordinatör för verksamhet bland studerande och vuxna, assistent för svensk service
Charlotte Steffansson, tfn 020 7127 282

Understödskoordinatör
Britt-Helen Lindman, tfn 020 7127 266

Informatör
Joanna Lindén-Montes, tfn 020 7127 264

Koordinator för barn- och ungdomsverksamheten
Carre Lönnqvist, tfn 020 7127 263

Följ med senaste nytt på

www.facebook.com/finska.missionssallskapet
www.youtube.com/mission.fi

mission 156:e årgången

Utgivare: Finska Missionssällskapet,
www.finskamissionssallskapet.fi

Besöksadress: Observatoriegatan 18,
00140 Helsingfors. Postadress: PB 154,
00141 Helsingfors

Telefonnummer till växeln: 09 12971

Beställningar och adressändringar:

tfn 020 7127 282,

fms@finskamissionssallskapet.fi

REDAKTIONEN

Chefredaktör:

Marika Björkgren-Thylin

tfn 020 7127 265

Redaktör: Joanna Lindén-Montes

Redaktionssekreterare:

Britt-Helen Lindman

ISSN 0357-296X.

Mission är en gratis kundtidning som utkommer 4 gånger om året i 4 800 exemplar.

Tidningen är tryckt på miljövänligt papper.

Designkoncept: Antonomia Ab

Layout: Montes AVP

Tryck: Forsberg

Ära vare Gud i höjden och frid på jorden

HÄR PÅ FINSKA MISSIONSSÄLLSKAPET präglas arbetet under adventstiden framför allt av De vackraste julsångerna och julinsamlingen. Långt innan jag började arbeta här, hörde det till adventstidens traditioner att jag tillsammans med min mamma gick på De vackraste julsångerna i Karleby sockenkyrka. Jag kan ännu se framför mig den stämningsfulla belysningen och höra den mäktiga sången, speciellt då hela församlingen reste sig för att sjunga sista versen av psalmen Härlig är jorden; Änglarna sjöng den först för markens herdar. Skönt från själ till själ det ljud: Människa, gläd dig! Frälsarn är kommen, frid över jorden Herren bjöd.

Ända sedan natten då änglasången ljud för herdarna har kyrkan fortsatt att sjunga om frid på jorden. Denna advent vill Finska Missionssällskapet särskilt lyfta fram behovet av fred och försoning i vår värld. Därför går julinsamlingen i år till fredsarbete.

Arbetet för fred och försoning försiggår på många olika plan. Herdarna var fattiga och uppskattades inte i sin tids Betlehem. Finska Missionssällskapet jobbar idag med herdar i flera olika länder. Det är inte ovanligt att herdars och nomadfolks kultur och livsstil leder till konflikter med andra folkgrupper och att medling behövs mellan olika parter. I många länder förorsakar kastsystem eller diskriminering av vissa yrkesgrupper eller folkslag motsättningar mellan de diskriminerade och mer privilegierade grupper. Andra länder har årtal av krig och förtryck bakom sig och står nu inför utmaningen att bygga upp samhället och åstadkomma försoning mellan tidigare stridande. Och så har vi de länder där människorna just nu lever mitt i brinnande krig.

På många håll i världen upplever Finska Missionssällskapet och dess samarbetskyrkor att det är vår uppgift som kristna att fungera som förebilder, att förebygga uppkomsten av motsättningar och skapa förutsättningar för att lösa konflikter. Främst vill Finska Missionssällskapet ge de mest utsatta en röst i fredsarbetet – kvinnor, barn, funktionshindrade och minoriteter.

I höst har vi också på hemmaplan fått märka vad avsaknaden av fred leder till. Tusentals människor har lämnat sina hem, sin familj och sina livsmiljöer för att söka skydd och hopp i vårt land.

Låt oss denna advent ta det som vår uppgift att på något litet sätt dela med oss av den julfrid som änglarna förkunnade. Se dig omkring, det finns säkert någon i din närhet, vän eller främling, som skulle behöva en gest av vänlighet och en glimt av Guds kärlek och omtanke. Ha en välsignad advents- och jultid.

Marika Björkgren-Thylin

Marika Björkgren-Thylin
chef för svensk service

"Jag hittade till kyrkan som tonåring. Jag fick genast upp ögonen för det arbete som församlingen gjorde bland de fattiga och förtryckta."

"Kyrkans budskap om försoning behövs verkligen i Nepal. Vi måste visa att alla ska behandlas lika."

"Mitt folk har fått utstå mycket förnedring. Jag vill tjäna de fattiga och ber om styrka för mitt uppdrag. Jag är hoppfull - Jesus är med oss."

Lydia Gautam

Marcus Marandi

Umesh Bisunke

Möt de unga teologerna på sidorna 16-19.

Herrens hand är höjd till seger, Herrens hand har visat sin kraft. ps 118:16

4 Anna-Lena Särs
ger glimtar av sin vardag i Senegal.

8 Liisa Mendelin
är en av deltagarna på kursen Min Mission.

10 Pia Rinne
berättar om projektet Gott skydd.

13 Hjälp oss bygga fred!
Fredsfostran och utbildning ger resultat.

20 Skol-TV
för flyktingbarn blev möjligt tack vare SAT-7.

22 Välkommen till Ekenäs
på Missionsfest i ny tappning.

ETT ÅR MED ANNA-LENA

*"Jag tycker mest om
att undervisa och möta
människor"*

Foto: Joanna Lindén-Montes

Anna-Lena Särs ingår i ett litet team på tre personer som koordinerar den lutherska kyrkans barn- och ungdomsverksamhet i Senegal. Hon är utsänd för att hjälpa kyrkan att utveckla sitt arbete. Här berättar Anna-Lena om sitt liv och sin vardag i Fatik, där hon landade våren 2014.

Vad kommer du speciellt ihåg när du ser tillbaka på året som gått?

- I början av året besökte jag många dagklubbar och lärde mig mycket om kyrkans arbete. Under våren ordnade kyrkan ett seminarium om barnskydd

där jag medverkade. Det var väldigt givande. I juni fick avdelningen för kristen fostran, där jag arbetar, en ny senegalesisk medarbetare. Tillsammans har vi genomfört församlingsbesök för att kartlägga och fundera på hur vi kan utveckla kyrkans söndagsskola, skriftskola och övrig verksamhet för minderåriga.

I år fick vi ett extra bidrag av Finska Missionssällskapets fadderbarnsfond, Barnens Bank, för att förbättra dagklubbarnas material. Det har sysselsatt oss i hög grad under hösten. Dessutom har kyrkan bestämt sig för att starta två

nya dagkubbar, så vi utbildar just nu de nya ledarna.

Under året har jag också varit med i verksamheten för unga vuxna i kyrkan. Ibland har jag fått en aktiv roll i någon programpunkt och ibland har jag mest iakttagit och lärt mig den vägen. Till höjdpunkterna hör nog besöken i församlingarna, antingen för att undervisa eller för att få information om arbetet. Människokontakter ger mersmak!

Vilka utmaningar har du mött?

- Det är en utmaning att ta itu med och hålla reda på alla arbetsformer som

PROFIL ANNA-LENA SÄS

Utbildning: Teologie magister och ämneslärare i religion.

Uppdrag: Missionär i Senegal.

Uppväxt: Bodde i Senegal tills hon var sex år och återvände som 13-åring, då föräldrarna Asta och Göran Säs var utsända av Finska Missionssällskapet.

Intressen: musik, läsning, språk och promenader.

finns. En annan utmaning är kommunikationen. Dels är jag ännu inte tillräckligt språkkunnig i speciellt serere men också i franska, dels har jag en annorlunda kulturell referensram än andra i landet. Det som är självklart för mig är det inte för andra och vice versa.

Hur ser en vanlig arbetsdag ut?

- Dagen börjar med hälsningar utanför kyrkocentrets port. Alla anställda hälsar på varandra i tur och ordning. Sedan fortsätter hälsandet inne på kontoret. I Senegal är det viktigt att se varandra och ge varandra tid. Sedan fortsätter vi

oftast med morgonandakt, på franska, eftersom inte alla anställda hör till sererstammen. Därefter fortsätter arbetet antingen enskilt eller med ett möte.

Till mina uppgifter hör just nu bland annat att göra en kursbeskrivning för en teologikurs, fylla i den månatliga bokföringen, göra upp programmet för de nya dagklubsledarnas utbildning och planera lektioner för söndagsskollärarna om barnens rättigheter.

På den gemensamma listan står det att vi nästa vecka till exempel ska boka in en ny tid att besöka församlingen i Dakar, föra ut material till dagklubbarna

och fylla i blanketter för att få ut pengar för införskaffning av möbler.

Efter att ha arbetat med några uppgifter till klockan ett på dagen, med många pauser för att hälsa på folk som sticker sig in, kör jag hem för att äta lunch. Strax efter tre är jag tillbaka på kontoret (efter de obligatoriska hälsningarna) och försöker avrunda dagen strax efter fem. Har vi seminarium stannar jag kvar på centret och äter, på senegalesiskt vis, ur en stor gemensam skål med de andra.

Vad tycker du mest om i ditt arbete?

- Av mina arbetsuppgifter gillar jag mest att undervisa och möta människor. Att göra upp läroplaner och femårsplan tycker jag känns speciellt meningsfullt. Förvånansvärt nog gillar jag också att skriva rapporter. Det är som att avsluta ett kapitel.

Hur kommer du att fira jul?

- I år har jag inte ännu bestämt vad jag ska göra. Förra året besökte jag en pastorsfamilj. Av dem fick jag med mig en del av julmiddagen. Då bjöd jag hem några kvinnor från grannskapet och det kändes festligt. De fick ha lite barnfritt utan att själva laga maten. Fast sådana tillställningar är lite konstiga i Senegal. Vi var tvungna att smussa lite för att hålla nere antalet inbjudna så att maten skulle räcka. Här bjuder man nämligen in alla som råkar komma förbi och under helger går man gärna runt i gårdarna på besök. Om man bjuder en ur familjen borde man egentligen bjuda alla.

Vad ska du satsa på nästa år?

- Meningen är att vi ska hinna avsluta vår kartläggning av barn- och ungdomsverksamheten i församlingarna. Jag kommer också att undervisa några veckor på det teologiska institutet som kyrkan driver. Sedan blir det antagligen några månader i Finland och förhoppningsvis inleder jag en ny arbetsperiod under hösten.

Anna-Lena Säs föreläser på kyrkans seminarium om barnskydd. Foto: Teija Laine

Vill du dela med dig av några tack- och förbönsämnen?

- Be gärna att jag skulle kunna acklimatisera mig bra och bli bättre på att kommunicera både kulturellt och språkligt. Be också att det skulle komma nya missionärer då några av mina finskspråkiga kolleger står i tur att återvända till Finland om något år. Be om samförstånd, om goda skördar, om fördjupad relation med Jesus både för mig och för kyrkans medlemmar.

Tacka för religionsfrihet både i Senegal och i Finland. Tacka för att Senegal länge fått ha fred i landet och inte drabbats av ebola-epidemin. Tacka för den goda framtid Gud förbereder för oss. Tack för möjligheter att hjälpa människor och för tillfällen till vila. Tacka för vänner som håller kontakt. Tack att Guds hjälp syns tydligt då man ber om den.

Text: Joanna Lindén-Montes intervjuade Anna-Lena Säs per e-post i slutet av oktober.

VISSTE DU ATT?

Du kan läsa Anna-Lenas blogg "Var morgon ny nåd" på adressen: varmorgonnynad.blogspot.com

Anna-Lena stöds av följande församlingar i Borgå stift: Karleby svenska, Vasa svenska, Hangö svenska, Karis-Pojo, Grankulla, Petrus, Borgå svenska domkyrkoförsamling samt av Kyrkans Ungdom.

INBESPARINGAR OCKSÅ I SENEGAL - FADDRAR BEHÖVS

Finska Missionssällskapet tvingas spara på grund av den finländska regeringens nedskärningar i biståndsanslagen. Det betyder att också kyrkan i Senegal får mindre resurser för sin förskoleundervisning på barnens eget modersmål. I sitt senaste rundbrev påminner Anna-Lena om att frivilligt understöd blir allt viktigare.

- Trots att många finländare känner av den ekonomiska krisen är det inte riktigt jämförbart med den fattigdom som finns söder om Sahara. Kyrkan har i alla tider strävat efter att ta hand om vår värld – med eller utan hjälp av stater. Enskilda individer kan hjälpa till exempel genom att stöda fadderarbete. Då bidrar vi till att sudda ut gränser mellan människor.

Foto: Lisa Fordell

Vill du bli fadder?

www.finskamissionssallskapet.fi/fadderbarn

Jeanette Ndiaye säger att en vanlig arbetsdag ute i byarna inleds med gemensam bön. Både kristna och muslimer deltar. Foto: Jarmo Kulonen

Pierre Adama Faye och Thomas Diouf leder Senegals lutherska kyrka. Foto: Jarmo Kulonen

I Senegal lever kristna och muslimer i fred

TEXT: PAULA LAAJALAHTI

Viljan att leva i fred förenar alla i Senegal. När man hälsar på varandra använder man ofta ordet ”jåmm” eller ”jam”, det vill säga fred.

– Redan som barn lärde vi oss att ta hänsyn till och respektera andra. Vi förenas av att vi alla är Guds skapelser. Vi bor tillsammans och äter tillsammans ur samma matskål. Vi ser människan istället för att fästa oss vid religionen, säger presidenten för den lutherska kyrkan i Senegal, **Thomas Diouf**.

Grundlagen i Senegal garanterar religionsfrihet. I parlamentet finns både muslimer och kristna.

– Många av Senegals nuvarande ledare har gått i den katolska kyrkans skolor och värdesätter de kristna kyrkornas arbete, säger kyrkans vice president **Pierre Adama Faye**.

Senegal var länge en fransk koloni och blev självständigt år 1960. Av senegaleserna är 95 procent muslimer

och resten kristna eller anhängare av andra inhemska religioner. Den lutherska kyrkan i Senegal har ungefär 6 000 medlemmar.

Den lutherska kyrkan i Senegal hjälper både kristna och muslimer genom diakoniarbete och verksamhet bland de mest utsatta. **Jeanette Ndiaye** vid kyrkans avdelning för utvecklings-samarbete berättar att arbetet i byarna börjar med gemensam bön.

– Före vi inleder arbetet ute i byarna håller vi en gemensam bönestund ledd av byns imam och den lokala prästen. I projekten arbetar vi mycket tillsammans med muslimska kvinnor.

I Senegal är det vanligt med islam, kristendom och olika traditionella religioner inom samma familj. Både Diouf, Faye och Ndiaye kommer från en muslimsk bakgrund. Hur man förhåller sig till den som blir kristen eller ingår äktenskap med en anhängare av en annan religion varierar i Senegal,

beroende på traditionerna och familjens attityder. Enligt det traditionella tänkesättet anses en ogift kvinna inte ha bekänt sig till någon religion alls.

– Men nu håller detta tänkesätt på att förändras, och de unga vet att även en ogift kvinna kan bekänna sig till en religion, konstaterar Jeanette Ndiaye.

BÖNERUM BEHÖVS

Drumsö finska församling i Helsingfors inkvarterade i början av hösten asylsökande i sina lokaler. Kyrkoherde **Juha Rintamäki** poängterar vikten av gemensamma bönerum där både kristna och muslimer kan samlas för att stilla sig i bön. Han beklagar att många asylboenden är så trånga att det inte finns utrymme för detta.

De asylsökande har nu inkvarterats på annat håll, men de kommer fortfarande till Drumsö och till kyrkan, och säger att ”det här är vårt hem”.

På kurs i Helsingfors. Övre raden från vänster: Maria Borg-Karlsson, Sofia Libäck, Charlotte Steffansson, Linvi Snickars, Göthe Österberg, Carita Österberg. Nedre raden från vänster: Rasmus Libäck, Amanda Grönroos, Liisa Mendelin, Jan Hellberg, Robert Ek. På bilden saknas Ida-Marie Skogvik. Foto: Rasmus Libäck/Wilhelmsphoto

TEXT: CHARLOTTE STEFFANSSON OCH JOANNA LINDÉN-MONTES

Vad är kyrkans globala uppdrag? Hur ser missionen ut idag? Vad är min roll inom missionen? Kursen Min Mission erbjuder möjligheten att fördjupa sig i dessa frågor under tre kurshelger. Årets kursomgång startade i september.

Liisa Mendelin, teolog och journalist, är en av årets deltagare. I en text på bloggportalen Sevendays funderar hon kring ordet "mission", ett ord som tidigare fått henne att associera till kolonialism och hänsynslöshet.

Liisa skriver att hon fått svar på många av sina mest kritiska frågor under de två första träffarna.

- Jag har lärt mig att största delen av missionärerna åker ut därför att de blivit kallad från fältet, från en systerkyrka. Mycket av det jag själv länge

tänkt om global rättvisa och kyrkans grunduppgifter verkar förverkligas i det här udda ordet mission, funderar Liisa.

ELVA DELTAGARE FRÅN BORGÅ STIFT

Årets Min Mission-kurs inleddes i september med elva deltagare från olika delar av Borgå stift. Föreläsningarna behandlar ämnen som kallelse, holistisk mission och mission från samhällets utkanter. Efter den tredje och sista kurshelgen i mars har deltagarna möjlighet att ansöka om praktik i något av de länder där Finska Missionssällskapet jobbar.

Liisas blogg:

sevendays.vasabladet.fi/bloggar/liteskrik/

"Det kristna elementet i utvecklingssamarbete är en mycket större resurs än vad vi här i sekulariserade Norden ofta tror. Gemenskap, hopp, svar på frågan varför", skriver Liisa Mendelin. Foto: Privat

Förlåtelse helar krigets sår

Böcker är kraftfullare än vapen. Peshawar stift jobbar med fredsfostran och för samman olika religioner i de skolor som kyrkan driver.
Foto: Ari Vitikainen

TEXT: PAULA LAAJALAHTI OCH JOANNA LINDÉN-MONTES

Evangeliet om Jesus Kristus kallar oss att arbeta för fred och försoning i en värld som tärs av konflikter, våld och ojämlikhet.

- Förlåtelse bortförklarar inte lidandet och de brott som begåtts, men är ett steg mot helande av krigets sår, säger **Kristiina Rintakoski**, chef för Finska Missionssällskapets påverkansarbete.

I **Syrien** och **Myanmar** har Finska Missionssällskapet tillsammans med sina lokala samarbetspartner kunnat bygga broar mellan olika aktörer och sammanföra fredsarbetare med olika finansörer.

Kristiina säger att Finska Missions-sällskapets arbete skiljer sig från många andra aktörers verksamhet på en viktig punkt:

- Vi åker inte bara ut för att lösa en konflikt. Vår uppgift är istället att stärka kyrkornas, civilsamhällets och individernas kunnande och resurser i fredsarbetet.

DE VACKRASTE JULSÅNGERNA LJUDER FÖR FRED

Finska Missionssällskapet verkar i flera länder där krig och spänningar mellan väpnade aktörer, etniska minoriteter och religiösa grupper hotar människors liv. Arbetet för fred och försoning är speciellt utmanande i Colombia, Nepal, Israel, Palestina, Etiopien, Myanmar, Syrien och Pakistan.

[Läs mera om fredsarbetet och hur du kan hjälpa på sidorna 13-19.](#)

Kristiina Rintakoski har tidigare arbetat vid president Ahtisaaris byrå för fredsarbete, CMI.
Foto: Joanna Lindén-Montes

A close-up portrait of Pia Rinne, a woman with short brown hair, smiling gently. She is wearing a black top and a yellow-green shawl. A necklace of large, round, yellow and green beads is visible. The background is a soft-focus green.

"Alla
hjälpande
händer
behövs"

PROFIL PIA RINNE

Utbildning: filosofie doktor i geografi. Jobbat med forskning om ursprungsfolks territoriella rättigheter i Latinamerika och undervisat i geografi och u-landsforskning på Helsingfors universitet.

Jobbar med: utbildare inom global fostran, ett treårigt projekt på Finska Missionssällskapet med finansiering från utrikesministeriet.

Bor: i Esbo. Född i Namibia, flyttade till Finland som 13-åring.

Uppskattad jultradition: att få sjunga De vackraste julsångerna och att fira jul tillsammans med släkten.

Familj: man och två barn, 9 och 7 år gamla.

Därför jobbar jag på Finska

Missionssällskapet: Det är skönt att jobba i en organisation som får till stånd verklig förändring i världen.

VISSTE DU ATT...

Pia Rinne är tredje generationen i Finska Missionssällskapets tjänst?

- Pias farmor och farfar, Anna och Birger Eriksson, var missionärer i Namibia (dåvarande Sydvästafrika) dit Birger reste 1937 och Anna 1938, och därifrån de återvände 1959.
- Pias farbror Lasse och hans fru Christine Eriksson samt faster Helga och hennes man Ingmar Tollander med familjer jobbade i Namibia under 1970-talet. Pia har alltså gått i skola tillsammans med sina kusiner i Namibia.
- Pias föräldrar, Mia och Olle Eriksson, var också missionärer i Namibia åren 1968-1980, 1990-1992 och 1999-2003.

GOTT SKYDD: församlingars möte med asylsökande

TEXT: CARRE LÖNNQVIST OCH JOANNA LINDÉN-MONTES

FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Finska Missionssällskapet ordnar kurser för församlingsanställda och frivilliga i hur man kan bemöta asylsökande och beakta deras rättigheter.

Pia Rinne, som arbetar med global fostran vid Finska Missionssällskapet, vill dela med sig av det kunnande och den specialkunskap som finns i huset. Religionsmöten och humanitärt arbete är vardag inom missionsarbetet.

– Vår koordinator för katastrofarbete **Timo Frilander** tog initiativ till kursen. Han har lång erfarenhet av att hålla liknande utbildningar utomlands. Nu har vi också beredskap att genomföra kursen på svenska i en förkortad version, säger Pia.

Utbildningen Hyvää Turvaa (Gott skydd) har i skrivande stund ordnats tre gånger på finska hos församlingar som tar emot asylsökande.

– Kursen ger svar på frågor om hur man möter människor från andra religioner och kulturer, främst den islamiska, om praktiska arrangemang samt frivilligas ork och välmående. Kursen ger också tips på hur församlingen

kan koordinera insatserna lokalt tillsammans med olika aktörer, hur man erbjuder psykosocialt stöd och tar olika sorters skyddsbehov i beaktande. Vi talar också om de aktuella krisjärdarna och vilka följder konflikterna har både på lokalsamhällena och på de ökande flykting- och migrationsrörelserna till Europa, förklarar hon.

FLYKTINGKRISEN BERÖR OSS ALLA

Pia poängterar att alla kristna har en tydlig uppgift i bemötandet av människor på flykt.

– Vi ska behandla våra medmänniskor så som vi själva skulle vilja bli behandlade: följa Jesu exempel. Också i Gamla testamentet finns många exempel på hur vi ska bemöta människor på flykt. Till exempel i Jesaja 21 finns en uppmaning om att möta flyktingar med bröd och törstande med vatten.

För att församlingarna ska klara av att möta de utmaningar som flyktingkrisen innebär behövs det frivilliga krafter. Pia säger att alla kristna nu har möjlighet att visa vad kärleken till medmänniskan betyder i praktiken.

– Alla hjälpende händer behövs, för vi kommer nog att få en större mängd flyktingar och asylsökanden till vårt land en längre tid framöver. Om man inte själv har möjlighet att vara frivillig är det viktigt att delta i insamlingar till både krisdrabbade länder och till utvecklingssamarbete och missionsarbete. Vi ska tillsammans göra allt vi kan för att motverka att ännu fler människor blir tvungna att fly från sina hem.

BESTÄLL KURSEN SÅ HÄR:

• *Församlingar eller kyrkliga samfälligheter som tar emot asylsökande och är intresserade av kursen Gott skydd på svenska kan kontakta Pia Rinne, pia.rinne@suomenlahetyseura.fi*

• *Kursen är avgiftsbelagd och kan anpassas enligt församlingens behov, önskemål och budget.*

NEDSKÄRNINGAR ATT VÄNTA – nu behövs mera understöd

I hela Finska Missionssällskapets arbete berörs närmare 300 000 människor omedelbart av nedskärningarna. Över 200 lokala lärare, hälsorådgivare och projektarbetare i 12 länder mister sina jobb. Foto: Lisa Fordell

Finska Missionssällskapets samarbetsförhandlingar leder till en personalminskning motsvarande 20 årsverken. Detta sker genom omorganisering av arbetsuppgifter, deltidsarrangemang och några uppsägningar. Samarbetsförhandlingarna berörde sammanlagt 265 personer i Finland och utomlands.

Utvecklingssamarbetet upphör i totalt fyra länder: Vietnam, Kina, Angola och Palestina. Det är sammanlagt fråga om 17 projekt.

- Vi behöver mera stöd från församlingar och privata understödjare för att kunna dra oss tillbaka på ett ansvarsfullt sätt, säger verksamhetsledare **Seppo Rissanen**.

LÄRARE SÄGS UPP I SENEGAL OCH TANZANIA

Inkommande år minskar också finansieringen för de resterande projekten inom utvecklingssamarbetet.

- Det är sorgligt att se hur våra partnerskapskyrkor tvingas säga upp förskollärare i minoritetsspråk i Senegal och bykoordinatorer i Tanzania. Nedskärningarna innebär över 220 uppsägningar inom olika projekt, säger Rissanen.

Orsaken till samarbetsförhandlingarna är den finska regeringens nedskärningar i utvecklingssamarbetet och den ekonomiska utvecklingen i församlingarna.

- Vi vill lindra följderna genom de

olika understödsformer vi har. Enskilda personer har möjlighet att delta genom fadderarbetet eller regelbundet givande, tillägger **Rolf Steffanson**, biträdande verksamhetsledare.

Vill du stöda Finska Missionssällskapet regelbundet? Kontakta Britt-Helen Lindman på telefon 020 7127 266 eller sänd e-post till **britt-helen.lindman@finskamissionssallskapet.fi**

Den här julen har vi möjlighet att hjälpa familjer som lever mitt i krig och konflikter. Julinsamlingen och de kollekter som tas upp i samband med De vackraste julsångerna stöder Finska Missions-sällskapets fredsarbete i några av världens fattigaste länder.

– Vi arbetar för fred och försoning så att ingen skall bli tvungen att lämna sitt hem, förklarar understödskoordinator **Britt-Helen Lindman**.

Utbildning och utkomst är två viktiga byggstenar för en hållbar fred. – Utbildning skyddar barn från att låta sig värvas till soldater. Nya utkomstmöjligheter gör att befolkningen kan bli självförsörjande och blicka framåt. Tillsammans kan vi bygga hållbar fred, skapa utkomst för dem som förlorat allt och skydda de svagaste och mest utsatta, säger Lindman.

Sjung för fred

– julinsamlingen hjälper

Foto: Meeri Koutaniemi

MARICELA ÖVERLEVDE KRIGET OCH FICK ETT YRKE

Foto: Meeri Koutaniemi

Kocken **Maricela Garcia Cordoba** jobbar på restaurangen La Paila de Abuela som finns i Chocó i Colombia. Vid grytorna är temperaturen över 40 grader, men Maricela bryr sig inte om värmen utan skalar lök och bananer och håller ner dem i den heta oljan. Med andra handen rör hon i risgrytan.

Med den lön som Maricela får från restaurangen försörjer hon ensam fem barn. Det yngsta, 16-åriga Fernando, är funktionshindrat och ljusglimten i Maricelas liv.

– På grund av den pågående konflikten kan vi inte återvända till vår hemby. Nu gör jag allt för att mina barn ska få en bättre framtid, säger Maricela.

Maricela är en av de sex miljoner interna flyktingar som finns i landet på grund av den 50 år långa konflikten. Hon blev tvungen att fly när striderna mellan gerillan och paramilitära grupper

spred sig till hennes hemby.

– Vi bybor stängdes in i en byggnad. Jag såg då min kusin sköts ihjäl, berättar Maricela.

Civila hamnar mitt i konflikten då beväpnade grupper beskyller dem för att stöda motståndarna.

– Det svåraste i en flyktings liv är att börja om från början. Jag blev tvungen att lämna mina odlingar och all min egendom.

I Colombia är det få som vill anställa flyktingar. Maricela har jobbat tio år i en restaurang som drivs av en kvinnoorganisation. Organisationen får stöd av Finska Missionssällskapet. Personalen, som består av ett tiotal anställda, är alla interna flyktingar.

– På restaurangen har jag fått tillbaka mitt människovärde. När kunderna berömmar min mat, blir jag glad. Det känns som att jag behövs och har en uppgift.

EVANGELIET MANAR TILL FÖRLÅTELSE

I sydvästra Etiopien medlar Finska Missionssällskapet i konflikter mellan minoritetsgruppen mandza och majoritetsbefolkningen.

- Evangeliet gör en fiende till en medmänniska och lär oss att förlåta och be om förlåtelse. Evangeliet hjälper föraktade att få människovärde och förtryckaren att rannsaka sig själv, säger pastor **Risto Leikola**, missionär i Etiopien.

Tack vare kyrkans arbete samlas minoriteter som tidigare levt i förtryck för att fira gudstjänst tillsammans med andra kristna i Etiopien.

Visste du att? Många av de fattiga länder där Finska Missionssällskapet verkar bär ett stort ansvar för sina grannländer. Etiopien är det land i Afrika som tar emot mest flyktingar – så många som 700 000 per år.

KYRKAN UTBILDAR OCH REDER UT MARKTVISTER

Mkapa Yakobo Kitega är massaj och bor i Morogoro, Tanzania. Massajerna har av tradition använt områdena kring floderna som betesmarker. Markerna är mycket bördiga och därför har också lokala jordbrukare nu börjat intressera sig för dem, trots att massajerna har laglig rätt till sina betesområden. Massajerna har tvångsförflyttats och utsatts för våld på grund av markstriderna.

Den lutherska kyrkan i Tanzania kämpar för massajernas rättigheter. Kyrkan har utbildat lärare i frågor som rör markrättigheter och samtidigt upplyst massajerna om deras skyldigheter. Kyrkan vill bryta cirkeln av hat och hämnd mellan folken.

- Utbildning är enda sättet för massajerna att få en bättre framtid. Majoriteten kan inte läsa, säger missionär **Anna-Riitta Holmström**.

Massajerna har börjat inse vikten av skolgång. De allt torrare betesmarkerna leder till att högst ett barn per familj kommer att kunna leva på boskapsskötsel i framtiden.

EKENÄSNEJDENS SVENSKA FÖRSAMLING VALDE SÅNGERNA

De vackraste julsångerna sjungs för 43:e gången i år. Finska Missionssällskapet har i år tryckt 785 000 sånghäften, varav 50 000 häften är svenskspråkiga. Årets svenskspråkiga julsånger är valda av **Niels Burgmann**, **Sofia Lindroos** och **Pia Nygård**, kantorer i Ekenäsnejdens svenska församling.

Besök www.devackrastejulsangerna.fi för att se var du kan sjunga, eller följ med din församlings annonsering.

De Vackraste
Julsångerna
gör gott

SÅ HÄR KAN DU HJÄLPA

När vi sjunger De vackraste julsångerna stillar vi oss samtidigt och ber om fred i världen: en trygg vardag för alla som lever mitt i konflikter eller som är på flykt från krig och våld, speciellt kvinnor och barn. Jesusbarnet påminner oss om nöd och flyktingskap, men också om hopp, glädje och kärlek.

Stöd vårt fredsarbete - delta i julinsamlingen!

Håll utkik efter insamlingsbrevet som kommer på posten. Det går också att göra en inbetalning direkt till vårt insamlingskonto:

FI38 8000 1400 1611 30, märk donationen: **JULEN15**

Vill du ge en gåva via mobilen? Sänd ett textmeddelande med texten **JUL5** (om du vill ge 5 €) eller med texten **JUL10** (om du vill ge 10 €) till numret **16155**

"Människa gläd dig!
Frälsarn är kommen, frid
över jorden Herren bjöd"

10 €

Materialpaket för att förebygga familjevåld och konflikter.

30 €

Fredsskolning för stridande parter.

20 €

Skolböcker på eget modersmål för en elev.
Utbildning ökar förståelsen för det annorlunda.

40 €

Ett års lån till en kvinnlig företagare. Bättre inkomster leder till färre konflikter.

Julinsamlingen inbringade över en miljon euro förra året. Tack för din gåva!

ANIL NEPALI

TROR PÅ FÖRSONING

TEXT OCH FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

Nepals demokrati är skör och det uppstår ofta konflikter mellan olika kast, folkgrupper och religioner. Det jordbävningssdrabbade landet behöver nu mer än någonsin hjälpande händer och goda förebilder.

Anil Nepali studerar teologi vid Ebenezer, ett teologiskt institut som Finska Missionssällskapet stöder i Kathmandu. Bland annat fredsfostran står på programmet. Anil växte upp i en dalitfamilj i västra Nepal under det våldsamma maoistiska upproret som pågick 1996-2006.

- Här i Kathmandu har jag lärt mig att kristna ska arbeta för enhet och fred. Krigsåren och svårigheterna i min familj har stärkt min vilja att göra gott.

ÖVERLEVDE TERROR OCH FÖRTRYCK

När Anil gick på fjärde klassen tvångsvärvade maoisterna honom som kurir. Terrorn pågick i fyra år och Anils skolgång blev lidande.

- Jag bar deras bomber på väg till skolan. Ibland gömde maoisterna bomber i vårt hem och hotade med att detonera dem om vi inte löd. Vi var väldigt fattiga, men tvingades laga mat till soldaterna. Vi visste att de torterade och slog dem som inte gjorde som de sade. Jag var rädd hela tiden.

I slutet av inbördeskriget kom Anil i kontakt med den kristna tron.

- Jag är den enda kristna i min familj och den första kristna i min by. Det var svårt i början. Min mamma slog mig, jag fick ingen mat. Jag tilläts inte läsa Bibeln. Men jag höll ut och bad i tysthet när ingen såg mig.

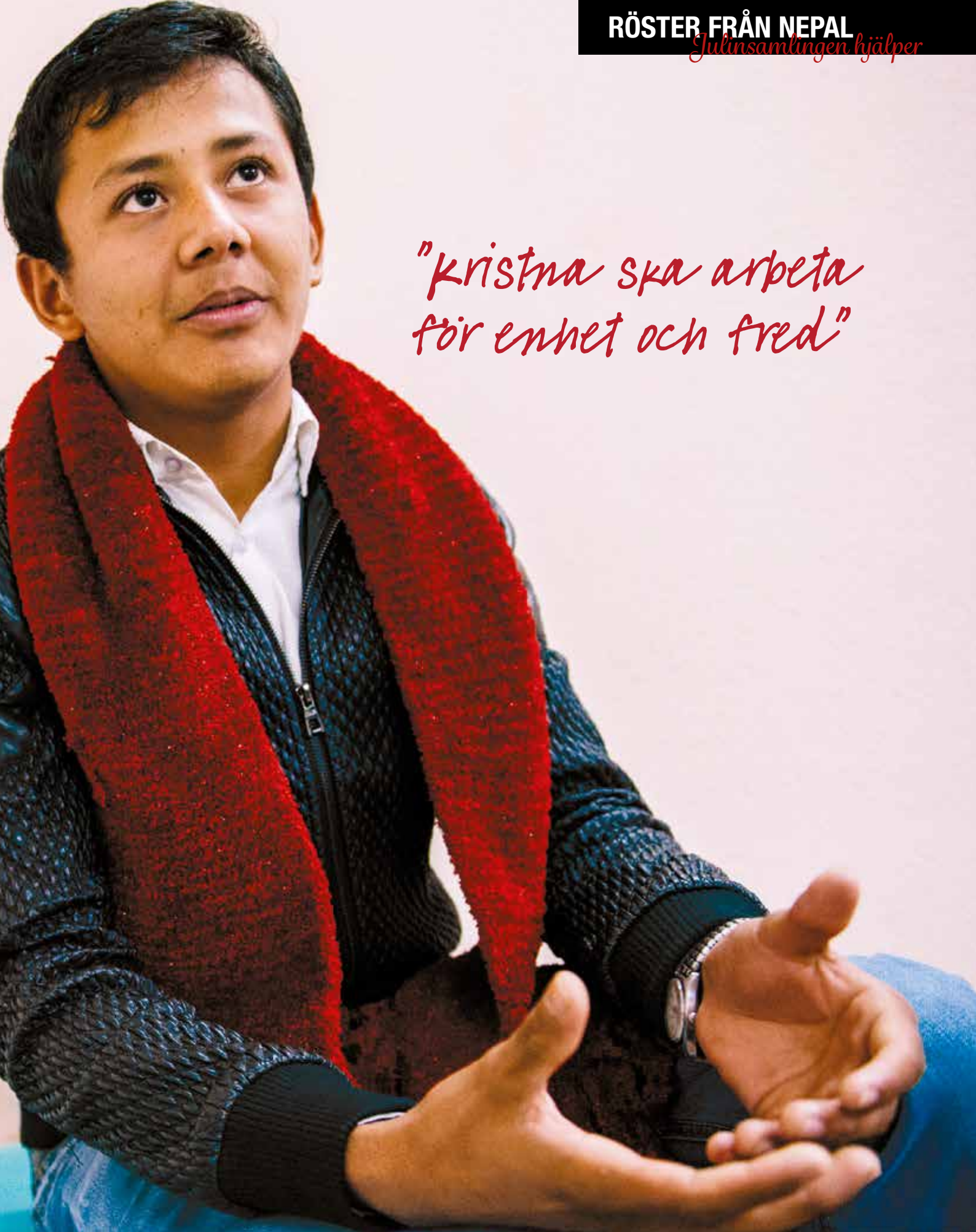
Anil bestämde sig så småningom för att studera teologi. Det var möjligt tack vare stöd från kyrkan. Beslutet väckte stort motstånd där hemma.

- Men jag har en vision som jag hållit fast vid. Jag vill stöda små kyrkor så de kan nå ut med fredens budskap. Jag tror på förlåtelse.

Anils mål är att bli präst.

- Efter min examen vill jag flytta tillbaka till mitt hemdistrikt och tjäna människorna där.

*"Kristna ska arbeta
för enhet och fred"*

”KYRKANS BUDSKAP OM FÖRSONING BEHÖVS VERKLIGEN”

23-åriga **Marcus Marandi** berättar ivrigt om sina drömmar och förhoppningar. Han kommer från ett fattigt område i sydöstra Nepal. I hans hemby tillhör de flesta santalminoriteten, som diskrimineras.

När Marcus var yngre kunde han inte drömma om att få utbilda sig i Kathmandu, familjen var så fattig. Men tack vare Finska Missionssällskapet studerar han nu teologi i huvudstaden. När Marcus blir färdig med sina studier vill han återvända till sin hemort och arbeta för Nepals lutherska kyrka.

- Jag är ibland rädd för att det ska bli sammandrabbningar i min hemby. Kyrkans budskap om försoning behövs verkligen i Nepal. Vi måste visa att alla ska behandlas lika oavsett kast, stam och religion. Det här är ett viktigt tema som jag vill föra fram när jag börjar arbeta i min församling.

Marcus säger att det är svårt att växa upp som santal på landsbygden.

- Men små saker kan ha stor betydelse för självförtroendet. Jag lärde mig mycket viktigt i söndagsskolan, att alla är jämlika.

- Utbildning är väldigt viktigt. Genom att studera får vi självkänsla och kan ta oss ut i arbetslivet och motarbeta kastväsendet. Förändringen börjar också i kyrkan. Församlingarna kan visa att alla är lika värda. Det här sänder ett viktigt budskap till andra grupper i samhället.

“JAG BER OM STYRKA FÖR MITT UPPDRAG”

24-åriga **Umesh Bisunke** vill ägna sitt liv åt att försvara Nepals förtryckta daliter. Umesh blir allvarlig när han talar om hur den lägsta kasten behandlas.

- Daliterna är ett brutet folk. De flesta dalitfamiljer behandlas som hundar. De får inga välbetalda jobb och förbjuds att vistas på många platser. En del daliter döljer sin riktiga identitet av rädsla för våld och misshandel.

I framtiden vill Umesh hjälpa kyrkan att försvara de förtryckta. Han vill satsa på gott ledarskap och inspirera andra unga.

- Jag vill vara en person som åstadkommer påtaglig förändring i Nepal, även om det innebär lidande för mig. Jag vill tjäna och ber om styrka för mitt uppdrag.

Umesh säger att han som den enda kristna i sin familj lärt sig att komma överens med vem som helst och att övervinna olikheter.

- Jag har vänner från olika kaster och olika religioner. Jag är själv dalit, men har tack och lov inte upplevt diskriminering när jag växte upp. Jesus är med oss. Det gör mig hoppfull - det går att förändra attityderna här.

KYRKAN LÄRDE LYDIA ATT STÅ UPP FÖR DE SVAGA

Lydia Gautam är brahmin, vilket betyder att hon tillhör den högsta kasten. Hon vill hjälpa daliterna och arbeta mot kastväsendet i Nepal. Hon säger att det är kyrkan som lärt henne att stå upp för daliterna och hjälpa dem.

- Jag hittade till kyrkan som tonåring. Jag fick genast upp ögonen för det arbete som församlingen gjorde bland de fattiga och förtryckta. Jag bestämde mig för att jag vill hjälpa daliterna. Nästa steg var att börja studera teologi.

Lydia säger att fredsundervisningen vid Ebenezer har lärt henne att de kristna också kan vara med och påverka i samhället.

- Jag tror att kyrkan och de kristna kan föregå med gott exempel i det nepalesiska samhället. Det viktigaste är att inte bli bitter när vi kämpar mot orättvisor. Förlåtelse är det viktigaste. Jesus lärde oss att vi ska älska andra så som han älskar oss.

Ny grundlag i Nepal

TEXT OCH FOTO: JOANNA LINDÉN-MONTES

I september fick Nepal en ny grundlag. Den strider mot religionsfriheten, varnar kristna i Nepal. **K.B. Rokaya**, generalsekreterare för Nepals kristna råd, är oroad över situationen.

- Det internationella samfundet har inte hjälpt tillräckligt. Det skulle ha kunnat utövas mera bilaterala påtryckningar för religionsfrihet i grundlagsarbetet, sade han i en intervju i februari.

Pia Kummel-Myrskog, chef för det kyrkliga samarbetet vid Finska Missionssällskapet, har nyligen besökt Nepal.

- Grundlagen motsäger sig själv på vissa punkter, vilket gör tolkningen svårare. Enligt en pastor jag talat med får man utöva den tro som man har fått hemifrån. Å andra sidan begränsar grundlagen trosutövandet så att den inte får innehålla element som kan leda till att någon annan byter religion.

Ännu registreras inte religionen på identitetskorten. Mycket beror på hur de efterföljande lagarna skrivs och hur grundlagstexten tolkas.

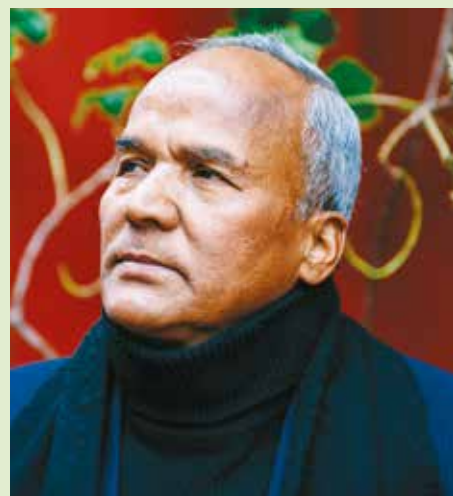
Tarmo Heikkilä, vid Finska Mis-

sionssällskapets enhet för påverkansarbete, har under hösten uppmärksammat bland annat Finlands ambassad i Nepal och Finlands utrikesministerium på de stora bristerna i Nepals nya grundlag.

TURBULENS OCH BRIST PÅ BRÄNSLE

Nepal har gått igenom många omvälvande förändringar efter vårens jordbävningar. Landet har valt sin första kvinnliga president och befolkningen har firat att man äntligen fått en ny grundlag efter mer än åtta års förhandlingar och en provisorisk författning. Men befolkningen plågas också av det politiskt instabila läget. Blockader i södra Nepal på gränsen till Indien har lett till bränslebrist i hela landet.

Missionär **Maria Westerling** säger att Finska Missionssällskapet för tillfället måste begränsa sina fältbesök på grund av bränslebristen. Hon gläds däremot över att myndigheterna förnyat sällskapets projektöverenskommelse i Nepal, vilket betyder att utvecklingssamarbetet kan fortsätta ostört och att missionärerna kan

K.B. Rokaya lobbar för religionsfrihet i Nepal.

anhålla om nya visum.

Det har också förekommit sammandrabbningar och attacker mot kristna. Två nepalesiska kyrkor utsattes för bombdåd ungefär ett dygn efter Nepal röstat för en sekulär demokrati och därmed skrinlagt möjligheterna till en hindustat i Nepal. Lokala tidningar rapporterade att hinduextremister stod bakom attentaten.

BARN PÅ FLYKKT FÅR TV-UNDERVISNING

Ungefär hälften av alla syriska flyktingar är barn. De flesta saknar möjlighet att gå i skola.

TEXT: JOANNA LINDÉN-MONTES

FOTO: SAT-7

Mellanöstern har miljontals flyktingbarn tvingats avbryta sin skolgång på grund av krig. Projektet "Min skola" ger barnen möjlighet till undervisning i arabiska, engelska och matematik via TV.

"Min skola" började sändas i mars förra året på det kristna satellit-tv-nätverket SAT-7:s barnkanal. Programmet är gjort i samarbete med organisationen Heart for Lebanon. Sändningarna når bland annat syriska och irakiska barn, både interna flyktingar och de som flytt till andra länder. Enbart Libanon har tagit emot cirka 2 miljoner flyktingar - mer än någon annan nation.

"Min skola är en fantastisk möjlighet att nå in i hem och tält och undervisa barn som ingen annan organisation har kunnat nå. Antalet

flyktingbarn är nu så stort att vi behöver tänka ut kreativa, okonventionella sätt att utbilda dem på", säger **Camil-le Melki** som leder Heart of Lebanon.

Tioåriga **Myriam** från Irak är ett av de barn som nås av SAT-7:s program. Myriams vittnesbörd har spridits på Internet och väckt stor uppmärksamhet internationellt.

"Förr hade vi ett hus att bo i. Ibland gråter jag för att vi lämnade vårt hem. Mest av allt saknar jag min bästa vän. Men jag är inte arg på Gud, inte heller arg på Isis. Jag ber att Gud ska förlåta dem", säger hon i en intervju för SAT-7:s arabiska kanal.

Myriam fick senare kontakt med sin bästa vän Sandra tack vare SAT-7, som lyckades lokalisera Sandra och återförenade flickorna genom ett videosamtal.

VISSTE DU ATT?

Finska Missionssällskapet stöder SAT-7:s verksamhet tillsammans med sex församlingar i Borgå stift.

FOTON

① Tre fjärdedelar av alla flyktingar har tillgång till satellit-tv-sändningar, uppger SAT-7. Programmet "Min skola" sänds i 90 minuter varje vardag och är riktat till barn mellan fyra och sju år.

② SAT-7 installerar parabolantennor i flyktingläger, delar ut dvd:n med skolprogram och förser flyktingbarn med förnödenheter. På bilden Rita El Mounayer, chef för de arabiska programmen.

③ Heart for Lebanon tillhandahåller lärare och aktuella kursplaner. Programmen produceras och spelas in i SAT-7:s studio i Libanon.

Missionsfesten i ny tappning

Missionsfesten håller på att genomgå en förnyelse. Vi vill fortsätta att samla missionsintresserade kring Jesu missionsbefallning och aktuella teman, men upplägget blir lite annorlunda, tidpunkten en annan och programmet komprimeras så att allt ryms på en dag.

År 2016 hålls missionsfesten lördagen den 14 maj i form av ett heldagsseminarium i samarbete med Ekenäsnejdens församling.

De senaste månaderna har media svämmat över av rapporter om asylsökande som kommit till vårt land i hopp om att finna trygghet och framtid här. Under seminariet kommer vi att tangera detta tema. Vilka är de asylsökande, varifrån kommer de och varför lämnar de sina livsmiljöer? Hur kan vi vara med och avhjälpa fattigdom och diskriminering så att ingen behöver lämna sitt hem? Hur kan vi arbeta för fred och försoning i områden som präglas av krig, våld och orättvisor? Hur ser de kristnas situation ut i dessa områden? Världen förändras – vad kan vi göra?

På programmet finns både föredrag, samtal i mindre grupper och paneldiskussioner. Dagen avslutas med en mässa i Ekenäs kyrka.

Välkommen till Ekenäs 14.5.2016!

Marika Björkgren-Thylin

Tillbaka i Malawi

Feston Phiri och Evance Mphalesa har återvänt till Malawi med varsin teologiexamen från den evangelisk-lutherska kyrkans universitet Tumaini i Tanzania. Deras studier har bekostats med pengar från Borgå stift och biskop Björn Vikströms 50-årsinsamling. Feston Phiri har ansvar för kristen fostran inom Malawis evangelisk-lutherska kyrka. Evance Mphalesa har skött ungdomsverksamheten.

Britt-Helen Lindman träffade Feston Phiri och Evance Mphalesa när hon besökte Malawi tillsammans med biskop Björn Vikström och några representanter från domkapitlet och Borgå stift i augusti. Foto: Britt-Helen Lindman

Ge en Etisk Gåva den här julen!

Etisk Gåva

Beställ på nätet
www.etiskgava.fi
eller ring 020 7127 266

Moderskapsförpackning 30€

En mässa som gör gott

Nu finns en mässa uppbyggd kring De vackraste julsångerna. Mässan följer formuläret för en vanlig nattvardsgudstjänst. De som är med och förverkligar mässan kan själva avgöra i vilken mån de önskar använda musik och böner ur De vackraste julsångerna-mässan. Vid mässan tas kollekt upp för Finska Missionssällskapets julinsamling. Lektor Timo Kiiskinen vid Sibelius-Akademien har arrangerat och komponerat musiken. Intresserad av materialet? Vänligen kontakta fms@finskamissionssallskapet.fi.

Ett stort tack...

till alla som deltagit i vårt arbete genom donationer, förböner och frivilligarbete. Tack vare era insatser har vi kunnat sända ut missionärer, sprida evangelium och hjälpa utsatta människor.

Finska Missionssällskapet

Kommande evenemang

3.12: De vackraste julsångerna klockan 18 i Missionskyrkan, Observatoriegatan 18, Helsingfors. Präst: Jessica Högnabba.

6.12: Självständighetsbasar klockan 9.30-15 vid Finska Missionssällskapet, Observatoriegatan 18, Helsingfors.

December: Sångtillfällen med De vackraste julsångerna ordnas i församlingarna, se din egen församlings annonsering eller på nätet: www.devackrastejulsangerna.fi

14.5.2016: Missionsseminarium i samarbete med Ekenäsnejdens svenska församling.

Maja Haikolas minnesfond

Kom ihåg dina vänner på bemarkelsedagen eller hedra de bortgångnas minne genom en gåva till Paulinum prästseminarium i Namibia. Den valbara summan betalas till Maja Haikolas minnesfond, IBAN: FI38 8000 1400 1611 30, BIC: DABAFIHH. Skriv MAJA i meddelanderutan.

Vill du få hälsningen publicerad i tidningen Mission, kontakta då Finska Missionssällskapet, tfn 020 7127 282. Hälsningar till följande nummer av Mission, som utkommer i slutet av februari, ska vara redaktionen till handa i slutet av januari.

FMS KONTONUMMER

Gåvor från privatpersoner:

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Ålandsbanken FI49 6601 0001 0970 21

Församlingarnas kollekter m.m.

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

Frivilliga bidrag till

tidningen Mission

IBAN: FI25 8000 1600 0607 10

BIC: DABAFIHH

referensnummer 450 000 00023

Maja Haikolas minnesfond

skriv MAJA i meddelanderutan

IBAN: FI38 8000 1400 1611 30

BIC: DABAFIHH

Födelsedagskonton

Britt-Helen Lindman,

tfn 020-7127 266

Testamenten

Tarja Larmasuo, tfn 020-7127 204

ANDAKT

DEN BÄSTA FLYKTINGHJÄLPEN

Det började väldigt enkelt i en tid utan Internet och moderna kommunikationsmedel. Jesu uppmaning var klar: Gör lärjungar. För att göra lärjungar behövde lärjungarna gå iväg, döpa, lära och hålla det som Jesus befallt dem att göra. Vad hade han befallt dem att göra? Jesus hade lärt dem att göra framför allt tre saker: att predika Guds rike, att bota sjuka och driva bort onda andar. De lydde.

De drevs av en klar övertygelse: Gud har uppväckt Jesus från Nasaret! Jesus lever. Syndernas förlåtelse har uppstått ur graven! Ondskan är besegrad. Kärlekens, glädjens och rättfärdighetens rike måste spridas i en värld som ockuperats av ondskan.

De hade en inre kraftkälla. Guds Ande var utgjuten över dem. Gud själv var ytterst ansvarig för projektet. Han stod för de inre resurserna. Det mänskligt otroliga skedde. Deras budskap, som gick stick i stäv med allt vad den samtida filosofin lärde, gick hem. I gladiatorernas och styrkans värld blev budskapet om Gud

som blivit svag en förvandlande kraft. I en värld där kejsarna byggde meterhög statyer över sig själva blev budskapet om en Gud som fötts i ett smutsigt stall det verkliga evangeliet. Änglarnas lovsång till en Gud som bryr sig var i en helt annan klass än poeternas lovsånger till makthavarnas storhetsvansinne.

En revolution var på gång underifrån. Och så blev det. Filosoferna och politikerna gjorde narr av efterföljarna när de tog hand om utsatta barn, vårdade sjuka och brydde sig om kvinnorna. Kyrkans diakoni blev ett hot mot maktens korridorer.

Sen har det fortsatt. Budskapet om Jesus har förvandlat hjärtan, äktenskap, familjer, hem och småningom också stammar och folk, byar och städer. Ibland har det gått långsamt. Ibland har budskapet urvattnats. Men envist, mot alla odds, fortsätter Jesus ord att tränga sig in där man minst anar det. Den stora väckelsen i Kina under kulturrevolutionens tid är ett exempel bland många. När dörrarna

på nytt öppnades till Kina kom det fram att en annan revolution varit på gång. Under jorden. Därför att Jesus lever och Anden är given som en gåva.

Hösten har lyft fram flyktingsituationen på ett helt nytt sätt. Den kristna kyrkan har öppnat sina dörrar för många med muslimsk bakgrund. Där dessa har upplevt att grannländer med muslimskt styre stängt gränserna och moskéer varit stängda för hjälpbehövande har den så kallade kristna världen visat, om också ibland inför protester, en annan inställning. Varför? Därför att Jesus själv var flykting och därför att han visat vad Guds kärlek till medmänniskan betyder. Arvet från Jesus finns fortfarande kvar, trots sekularisering. Den barmhärtige samarierns samfund har fortfarande många medlemmar, tack och lov.

Boris Salo

kaplan i Jakobstads svenska församling

Lovsång i Kathmandu.
Foto: Joanna Lindén-Montes